

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Dragomir Petcu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Hazanov Pavel xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.05.2018 - 09.11.2018;

Instanța de apel: 04.12.2018 - 05.03.2019;

Instanța de recurs: 22.05.2019 - 19.06.2019,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 noiembrie 2018, Hazanov Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, *cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală*, la 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Gujuman Victor, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Zamșa Inga și dispusă încasarea în mod solidar, de la Hazanov Pavel și Gujuman Victor în beneficiul lui Zamșa Inga, suma de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 3500 lei, pentru asistență juridică.

În rest, cerințele referitor la încasarea prejudiciului moral, au fost respinse.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 08 martie 2018, în jurul orei 04.00, Hazanov Pavel având înțelegere prealabilă cu Gujuman Victor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind scopul de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, prin forțarea ușii de la intrare, au pătruns în incinta magazinului alimentară ÎI „Soții Morari”, situat în satul Furceni,

raionul Orhei, de unde au sustras pe ascuns mijloace bănești în sumă totală de 800 lei și un telefon mobil de model „SAMSUNG Galaxy SUI Neo” în care era inserată cartela SIM – nr. xxxx, carcasă de culoare albă, în valoare de 2 000 lei, bunuri ce aparțin lui Zamșa Inga, după care, cu cele sustrate, au părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel, cauzând părții vătămate o daună în proporții considerabile, în valoare totală de 2800 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința avocatul Bulbuc Boris în numele inculpaților a atacat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Hazanov Pavel și Gujuman Victor să le fie stabilită pedeapsă în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea apelului declarat, avocatul Bulbuc Boris a invocat că:

- pedeapsa aplicată este prea aspră;
- atât Hazanov Pavel, cât și Gujuman Victor au recunoscut integral vina, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, recunoașterea vinei urmează a fi apreciată drept circumstanță atenuantă, stabilită în art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal;

- Hazanov Pavel și Gujuman Victor au restituit proprietarului Zamșa Inga bunurile sustrate încă la faza de urmărire penală;

- Hazanov Pavel este căsătorit, având un copil minor la întreținere și fiind unicul întreținător al familiei;

- Hazanov Pavel și Gujuman Victor au declarat că regretă sincer de cele întâmplate și sunt de acord să execute pedeapsa, în limitele legii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

4.1. Analizând motivele invocate în apel, Colegiul penal a constatat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Privitor la numirea pedepsei penale, Colegiul penal a conchis că, instanța de fond just a individualizat pedeapsa în baza art. art. 7, 75 Cod penal și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de prezența a două circumstanțe

atenuante în privința inculpatului Hazanov Pavel și a unei circumstanțe agravante, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat pentru infracțiuni similare, nu s-a corectat nu a făcut concluziile necesare, nu se află la evidența medicului narcolog, are la întreținere un copil minor, iar în privința inculpatului Gujuman Victor fiind prezentă o circumstanță atenuantă și una agravantă, anterior acesta a fost condamnat pentru infracțiuni similare, la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată, nu se află la evidența medicului narcolog, a comis infracțiunea în termenul de executare a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19.12.2017, ambii inculpați au recunoscut vina și au solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea apelantului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, or, ținând cont de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpați, motivul și scopul comiterii infracțiunii, personalitatea inculpaților, influența pedepsei stabilite asupra corectării vinovaților, prima instanță în mod corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpaților poate avea loc doar cu stabilirea unei pedepsei sub formă de închisoare.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul penal a conchis că prima instanță întemeiat a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Zamșa Inga către Hazanov Pavel și Gujuman Victor privind repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, cu încasarea în mod solidar, de la Hazanov Pavel și Gujuman Victor în beneficiul lui Zamșa Inga, suma de 30 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral suma de 3500 lei, pentru asistență juridică. În rest, cerințele referitor la încasarea prejudiciului moral, au fost respinse.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată, avocatul Dragomir Petcu a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Hazanov Pavel să-i fie aplicată pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerație că inculpatul și-a recunoscut vina și a colaborat activ cu organul de urmărire penală,

iar la stabilirea pedepsei urma a se ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, or, aplicarea unei pedepse privative de libertate a impus lipsuri și restricții drepturilor lui Hazan Pavel.

5.1. Asupra recursului a depus referință procurorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textului recursului, recurentul critică decizia recurată sub aspectul individualizării greșite a pedepsei aplicate în privința inculpatului, temei prevăzut în pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Motivele precum că instanțele incorect au individualizat pedeapsa, neacordând deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, Colegiul le consideră drept lipsite de temei, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are

pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În această ordine de idei, la stabilirea pedepsei lui Diacon Dmitrii, atât prima instanță, cât și instanța de apel, care a menținut soluția adoptată de prima, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de condițiile de viață ale acestuia, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, că și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, corect ajungând la concluzia că corijarea și reeducarea acestuia poate avea loc doar prin izolarea lui de societate.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Totodată, la numirea pedepsei inculpatului instanțele de fond au ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximumul și din minimumul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, care este bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, de aceea Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Dragomir Petcu în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dragomir Petcu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Hazanov Pavel*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 16 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun